

Výroky z Aristotela (Etika Nikomachova)

1. „Proto ctnosti nejsou nám dány ani od přirozenosti, ani proti přirozenosti, nýbrž máme přirozenou vloh, abychom jich nabyli, zvykem pak se dokonávají.“ (Aristoteles, 2021, s. 26)
2. „Neboť jedna vlaštovka jara nedělá, ani jeden den; tak ani šťastným a blaženým člověkem nečiní jeden den, ani krátký čas.“ (Aristoteles, 2021, s. 33)
3. „Jest tedy zřejmo, že ani osla, ani koně, ani jiné zvíře nenazýváme blaženými, neboť žádné z nich nemůže být účastno takové činnosti. Z téže příčiny není ani dítě blažené, neboť pro mládí není ještě schopno takových výkonů.“ (Aristoteles, 2021, s. 37)
4. „Ten však, kdo dává, komu nemá, anebo ne pro krásno, nýbrž z nějaké jiné příčiny, nebude nazván štědrým, nýbrž dostane se mu nějakého jiného jména. Ani ten, kdo dává s bolestí; vždyť by raději volil peníze než krásný skutek, a takové smýšlení nepřísluší štědrému člověku.“ (Aristoteles, 2021, s. 75)
5. „Avšak přemýšlení samo ničím nehýbe, nýbrž to, jež směřuje k nějakému účelu, a praktické.“ (Aristoteles, 2021, s. 128)
6. „Zdá se, že každý člověk miluje to, co jest dobré pro něho, a že dobro jest hodno lásky prostě, ale že pro každého lásky hodno jest to, co jest dobré pro něho.“ (Aristoteles, 2021, s. 179)
7. Ctnost je středností, něčím, co je od obou konců stejně vzdáleno¹⁶. Ctnost mravní se projevuje v ovládnání citů a v jednání, a obojí má svůj nadbytek, nedostatek i střed. Nadbytek jest chybou a nedostatek bývá kárán, střed však bývá chválen a je správný – a toto obojí přísluší ctnosti....Avšak ne každé jednání a cit dosahují středu. Některé (např. škodolibost, závist, cizoložství) jsou již podle názvu špatné, a proto nejsou kárány za nadbytek či nedostatek, ale pro svou špatnost z podstaty. (Aristoteles, 1997, s. 56-59)

8.

Autor obr.: S. Lesňák

ARISTOTELÉS: Etika Nikomachova. Praha: Petr Rezek, Rok: 2021.

ARISTOTELES. Etika Nikomachova. Druhé, rozšířené vydání. Praha: Rezek, 1996